पुनः रावणहितमाह॥लक्षितेति ॥पन्नगीमिव स्वनाशकां यां नजानासि सा मया शोकपरायणा लक्षिता॥तदीयशोकाग्निनैव पन्नगी विषाग्निनेव त्वन्नगरं दग्धं भविष्यती तिभावः ॥ २३ ॥ ओजसा आहारशक्तिबलेन ॥ २४ ॥ तपः संतापेन तपःकरणेन योलब्धोधर्मपरिग्रहोधर्मसाध्यः परिग्रहऐश्वर्यं आत्मप्राणपरिग्रहश्च आत्मप्राणानां चिरकालं परिग्रहआयुर्वृद्धिश्च सपरदारपरिग्रहरूपपरमाधर्मेण नाशयितुं न न्याय्यः ॥ २५ ॥ अपिच यां देवाद्यवध्यतां मन्यसे ॥ तत्रापि तपोजन्यसुकृतमेव कारण

लक्षितेयंमयासीतातथाशोकपरायणा ॥ गृहेयांनाभिजानासिपंचास्यामिवपन्नगीं॥२३॥ नेयंजरयितुंशक्यासासुरैरमरैरपि ॥ विषसंस्पृष्टमत्यर्थंभुक्तमन्नमिवौजसा॥ २४॥ तपःसंतापलब्धस्तेसोयंधर्मपरिग्रहः॥ नसनाशयितुंन्याय्यआत्मप्राणपरिग्रहः॥२५॥ अवध्यतांतपोभिर्याभवान्समनुपश्यति॥ आत्मनःसासुरैर्देवैर्हेतुस्तत्राप्ययंमहान्॥२६॥ सुग्रीवोनचदेवोयंनयक्षोनचराक्षसः॥ मानुषोराघवोराजन्सुग्रीवश्चहरीश्वरः॥ तस्मात्प्राणपरित्राणंकथंराजन्करिष्यसि॥ २७॥

मतोधर्महानिर्नकार्येतिवदति ॥ अवध्यतामिति॥ तत्रापि अयं महानयमेव तपोमयधर्मस्कंधएवहेतुरित्यर्थः ॥२६॥ किंच देवाद्यवध्यस्यापि प्राणत्राणं दुष्करमित्याह ॥ सुग्रीवइति ॥ यस्माद्ग्रहणवेलायां त्वच्छंकितहंतृभ्योऽन्यएवायं रामश्चातस्तस्मात् सुग्रीवात् ते प्राणत्राणे सामर्थ्यं नास्तीति भावः ॥२७॥